

Romanul adolescentului miop de Mircea Eliade - relatiile adolescentului

Romanul Adolescentului Miop este un jurnal deghizat autorul mimand ca aceste notatii sunt doar Materia prima ce urmeaza, ulterior a fi prelucrata. Intentionat insa transformarea nu a avut loc. Mircea Eliade ne prezinta astfel prima forma a conceptiei sale despre autenticitate, pusa in practica ulterior in eseurile sale si perfectionata in Maitreyi.

Viața de licean nu constituise pana in 1924-1925 cadrul nici unei carti din literatură română.

Scoala, adolescenta, experientele erotice le vom intalni mult mai tarziu in Elevul Dima dintr-a saptea de Mihail Drumes si Cismigiu et Comp. de Grigore Bejenaru, devenite cele mai vandute carti ale catorva generatii.

Romanul Adolescentului Miop precedandu-le cu cateva decenii e indubitabil, superior prin sinceritate, autenticitate prin ardoarea si agitatia unor capitole ce ne familiarizeaza cu preocuparile enciclopedice de orientalism, istoria religiilor, filozofie, si literatura universala a unui licean.

Iubirea este necunoscuta, e platonica si erotica. Partea sentimentală este legată de iubirea sa absolută, ideală: Sonia, o iubire necunoscută, pe care reușește să o iubească o zi întreagă, după ce a citit carte "La Medeleni" de Ionel Teodoreanu, plangând și crezând că a avut mai mult succes decât Stefanel, închipuindu-se la Medeleni alături de Sonia. Iubirea platonica apare în parcăr Carol I când împreună cu prietenii lui se întâlnesc cu niște fete, el ramane cu una dintre ele, iar tentat fiind și dorind să fie ca prietenii lui, ca ceilalți, o sarută brutal se sperie și îl aduce jigniri fetei.

Erosul adica partea fizică a relației dintre adolescent și iubire este prezentată foarte realist în capitolul Sambata. Este prezentat felul cum cu puțini bani pe care îi aveau elevii ultimelor clase de liceu își cumpărău sfertul de ceas de amor. Vor exista oameni ce se vor jena fruntele citind acest capitol al experiențelor erotice într-un décor aproape inuman asistând la sentimentul de dezgust, scaraba și umilința al protagonistului.

Relația adolescentului cu prietenii este regăsită pe tot parcursul romanului, astfel întâlnim stări de ura reciprocă "M-am racit cu totul de Robert... El ma crede pedant, eu îl cred naiv... El spune prietenilor ca m-am indobosit cu eruditia. Si eu îl vorbesc de rau și îi pone gresc numele.", de falsitate totală, fiecare încercând să para ceea ce nu este, împrumutând masti din diferite cărți sau paturi sociale. Marcu și Dinu sunt și ei prietenii adolescentului, împreună cu Robert îl învățându-l diferențe lucruri. Astfel adolescentul a învățat de la prietenii lui că nu este bine să îți arăti tot timpul fața adevărată, că e bine să te ascunzi, dar și să se facă placut și să se integreze în societate, să se facă frumos, dar totuși ei se contruiesc total diferenți, el dorind să-i domine, fiind un Demiurg.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

La scoala intre colegi el vrea sa se construiasca ca un geniu, colegii sai il izoleaza deoarece era urat si nu putea fi incadrat social. Colegii nu-l inteleg el deghizandu-se dupa aparente, voind sa fie egal cu ceilalti dar sa fie in acelasi timp mai destept, mai superior.

Venind vorba de scoala relatiile sale cu profesorii nu era tocmai bune, adolescentul avand o atitudine nejusta fata de examene si sistemul de invatamant. Era un elev mediocru dand dovada de nonconformism, are o atitudine ostila fata de profesori considerandu-se mai bun ca ei, este superficial, refuza sa invete, intra in competitie cu profesorii dorind sa fie peste ei. Vrea sa-si construiasca singur personalitatea neavand nevoie de profesori, profesorului Vanciu vrea sa-i arate ca la inselat, fiind singurul pe care il admira fiind o piatra de incercare pentru el.

Relatiile dintre adolescent si familia sa erau destul de bune. Comunica foarte putin cu parintii sai, este independent, ei nu-i impun invatatul, nu-l cearta, raman in umbra lui, are rezerve fata de propria familie, familia ii ofera protectie, intimitate si acceptare neconditionata, intr-un cuvant are o familie ideală.

El se cauta prin lecturile sale, prin scrierile sale, da dovada de masochism. Citeste mult, vrea sa-si creeze astfel propria personalitate cu ajutorul cartilor, fara prieteni, profesori, parinti...

Autenticitatea operei ne intampina la tot pasul, incepand cu primul capitol numit "Trebue sa scriu un roman", unde protagonistul declara cu ostentatie ca nu are nevoie de inspiratie, ci isi va prezenta viata, cu crizele adolescentei, cu colegii de scoala.

Scris de un adolescent, primul roman al lui Mircea Eliade foloseste procedee ala prozei moderne si se citeste cu un interes deosebit, autorul voind astfel ca fiecare adolescent sa se regaseasca in scrierea lui, de aceea autorul nu l-a numit Jurnalul adolescentului miop, chiar dac contine pasaje intregi din romanul adolescentului Eliade.